

Warszawa, 27 października 2020 r.

BAS-WAPM-2371/20
TRYB PILNY

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Zdzisław Sipiera)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2019 r. poz. 1028, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych zmierza do udzielenia wsparcia przedsiębiorcom działającym w branżach, które znalazły się w trudnej sytuacji w związku z nowymi zasadami bezpieczeństwa, czy też ponoszących koszty związane z obostrzeniami sanitarnymi skutkującymi spadkiem frekwencji. Projekt ma także na celu wprowadzenie dalszych szczególnych rozwiązań mających przeciwdziałać negatywnym skutkom gospodarczym i sprzyjać utrzymaniu miejsc pracy.

Projekt przewiduje m.in. wydłużenie terminu do składania wniosków o dofinansowanie, czasowe wyłączenie stosowania niektórych przepisów ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy¹, zmianę zasad finansowania dodatkowego świadczenia postojowego dla branży turystycznej, wprowadzenie dodatkowego, jednorazowego świadczenia postojowego dla przedsiębiorców prowadzących działalność we wskazanych w projekcie branżach, zmiany zasad zwrotów udzielonych dotychczas dofinansowań, przyznanie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych uprawnień do przeprowadzania kontroli zasadności wypłat świadczeń postojowych, przedłużenie finansowania niektórych

¹ Dz. U. z 2019 r. poz. 669.

dotychczasowych instrumentów pomocowych, zwolnienie niektórych przedsiębiorców z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, zawieszenie pobierania opłaty targowej i związany z tym mechanizm rekompensaty gminom utraconych wpływów.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy uwzględnić art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) ustalające zasady przyznawania pomocy przedsiębiorstwom przez państwa członkowskie. Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w TfUE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową.

Zakaz udzielania pomocy państwa nie jest jednak bezwzględny. Zgodna z rynkiem wewnętrznym jest np. pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi (art. 107 ust. 2 lit. b TfUE). Ponadto za zgodną z rynkiem wewnętrznym może być uznana np. pomoc przeznaczona na zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego (art. 107 ust. 3 lit. b TfUE).

Należy także przywołać komunikat Komisji z dnia 19 marca 2020 r. Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19² (dalej: Tymczasowe ramy). Komunikat został zmieniony komunikatem Komisji z dnia 4 kwietnia 2020 r.³, komunikatem Komisji z dnia 8 maja 2020 r.⁴, komunikatem Komisji z dnia 2 lipca 2020 r.⁵ oraz komunikatem Komisji z dnia 13 października 2020 r.⁶ W komunikatach tych Komisja prezentuje swoje podejście do pomocy państwa udzielanej w okresie i w związku z epidemią COVID-19 oraz warunki, które taka pomoc musi spełniać, by zostać przez Komisję uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem. Należy zwrócić uwagę, że komunikat z 13 października miał na celu przedłużenie okresu stosowania środków określonych w Tymczasowych ramach do dnia 30 czerwca 2021 r.⁷

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swoich uwag, o wszelkich planach przyznania

² Dz. Urz. UE C 91I z 20.3.2020 r., s. 1.

³ Dz. Urz. UE C 112I z 4.4.2020 r., s.1.

⁴ Dz. Urz. UE C 164 z 13.5.2020 r., s. 3.

⁵ Dz. Urz. UE C 218 z 2.7.2020 r., s. 3.

⁶ Dz. Urz. UE C 340I z 13.10.2020 r., s. 1.

⁷ Zob. pkt. 1.3 komunikatu.

lub zmiany pomocy. Jeżeli uzna, że plan nie jest zgodny z rynkiem wewnętrznym, wszczyna niezwłocznie procedurę wyjaśniającą. Państwo członkowskie nie może wprowadzić w życie projektowanych środków, dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej w trybie rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁸ (dalej: rozporządzenie 2015/1589).

Rozporządzenie 2015/1589 stanowi, że zainteresowane państwo członkowskie zgłasza Komisji w odpowiednim czasie wszelkie plany przyznania nowej pomocy (art. 2 ust. 1). Nową pomocą jest każda pomoc, czyli programy pomocowe i pomoc indywidualną, która nie jest pomocą istniejącą, włącznie ze zmianami istniejącej pomocy (art. 1 lit. c). Programem pomocowym jest każde działanie, na którego podstawie, bez potrzeby dalszych środków wdrażających, można dokonać wypłat pomocy indywidualnej na rzecz przedsiębiorstw określonych w akcie w sposób ogólny i abstrakcyjny oraz każde działanie, na którego podstawie pomoc, która nie jest związana z konkretnym projektem, może zostać przyznana jednemu lub kilku przedsiębiorstwom na czas nieokreślony lub w nieokreślonej kwocie (art. 1 lit. d).

Wykonaniu art. 108 ust. 3 TfUE służy, na gruncie polskiego prawa krajowego, ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej⁹. Stosownie do art. 12 ust. 1 tej ustawy projekty programów pomocowych (programem pomocowym jest np. projekt ustawy przewidujący udzielanie pomocy publicznej) wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK). Opinie te zawierają m.in. stanowisko, czy projekt przewiduje udzielanie pomocy publicznej, stanowisko w sprawie zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym, propozycje zmian przedstawione w celu zapewnienia zgodności postanowień projektu z rynkiem wewnętrznym, stanowisko w sprawie obowiązku notyfikacji projektu. Podmioty właściwe do wystąpienia z wnioskiem o wydanie opinii określają art. 13 i art. 16a ustawy. Z wnioskiem takim występuje organ administracji publicznej opracowujący projekt programu pomocowego, natomiast w przypadku projektu ustawy będącej programem pomocowym opracowanym przez podmiot niebędący organem administracji publicznej, o opinię i przekazanie do Komisji projektu, w celu dokonania jego notyfikacji, występuje organ właściwy na podstawie Regulaminu Sejmu. Organem tym jest Marszałek Sejmu (art. 10 ust. 1 pkt 10a regulaminu Sejmu). Wniosek jest kierowany do Prezesa UOKiK. Decyzję w sprawie dokonania notyfikacji podejmuje, po zapoznaniu się z opinią Prezesa UOKiK, Rada Ministrów (art. 16 ust. 2 ustawy). Prezes UOKiK, za pośrednictwem Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE w Brukseli, dokonuje notyfikacji projektu programu pomocowego, czyli przekazuje Komisji projekt ustawy, by Komisja

⁸ Dz. Urz. UE L 248 z 24.9.2015, s. 9.

⁹ Dz. U. z 2020 r. poz. 708.

mogła dokonać oceny planowanej pomocy ze rynkiem wewnętrznym.

Niektóre rodzaje pomocy są uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem i zwolnione z obowiązku notyfikacji, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TfUE, na mocy rozporządzeń Komisji. Należy do nich rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis¹⁰ (dalej: rozporządzenie 1407/2013). Zgodnie z rozporządzeniem 1407/2013 pomoc, która spełnia wszystkie warunki w nim określone, w szczególności dotyczące wielkości i okresu, w którym jest udzielana, jest uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem i zwolniona z obowiązku notyfikacyjnego.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projektowana ustawa zmierza m.in. do ustanowienia różnych zwolnień oraz świadczeń na rzecz przedsiębiorców. Dotyczą one w szczególności zwolnień z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenia zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych (art. 1 pkt 14 lit. b projektu), jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego dla przedsiębiorców, których przeważający rodzaj działalności zalicza się do branż wskazanych w projekcie (art. 1 pkt 4 projektu). Ponadto projekt określa źródła finansowania niektórych środków pomocowych na rzecz przedsiębiorców w okresie od dnia 1 stycznia 2021 do dnia 30 czerwca 2021 r. Środki te pochodzą z środków publicznych (art. 1 pkt 11 lit b projektu).

Przewidziane projektem zwolnienia i świadczenia mają związek ze stanem epidemii spowodowanej rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2.

Regulacje te należy poddać analizie pod kątem zgodności z art. 107 ust. 1 TfUE ustalającym reguły przyznawania pomocy przedsiębiorcom przez państwa członkowskie. W myśl orzecznictwa Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: TSUE) pomoc udzielona przez państwo członkowskie przedsiębiorcy jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, jeżeli spełnia cztery przesłanki: 1) pomoc została udzielona przez państwo członkowskie lub przy użyciu jego zasobów, 2) pomoc stanowi dla przedsiębiorstwa korzyść, 3) pomoc ma charakter selektywny, 4) pomoc grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Przesłanki te muszą być spełnione kumulatywnie¹¹.

Ad 1) Projekt ustawy zmierza m.in. do ustanowienia prawa do zwolnień ze składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne (art. 1 pkt 14 lit b projektu).

¹⁰ Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013 r., s. 1, ze zm.

¹¹ Wyrok TSUE z 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00, *Altmark*, EU:C:2003:415; wyrok Sądu Pierwszej Instancji (dalej: SPI) z 22 lutego 2006 r. w sprawie T-34/02, *EURL Le Levant 001 i in. przeciwko Komisji*, EU:T:2006:59.

Udzielana mocą projektu ustawy pomoc polega na rezygnacji przez państwo z uzyskiwania od przedsiębiorców środków finansowych, pobieranych od nich obowiązkowo i zasilających finanse publiczne. Pierwsza z przesłanek uznania pomocy za niezgodną z rynkiem wewnętrznym, w rozumieniu art. 107 TfUE, jest więc spełniona. Wsparcie, o którym mowa w projekcie, jest udzielane przez państwo członkowskie.

Ad 2) Zgodnie z orzecznictwem TSUE pojęcie przedsiębiorstwa jest rozumiane szeroko i obejmuje wszystkie podmioty uczestniczące w działalności gospodarczej (rozumianej jako oferowanie towarów lub usług na rynku wewnętrznym¹²), niezależnie od ich formy organizacyjnej i prawnej oraz źródeł finansowania¹³. Bez wątplenia ustanawiane mocą projektowanej ustawy zwolnienia są dla przedsiębiorstw korzystne. Przedsiębiorstwa nie będą bowiem musiały uiszczać obowiązkowych opłat lub otrzymają wsparcie finansowe. Druga z przesłanek uznania pomocy za niezgodną z rynkiem wewnętrznym, w rozumieniu art. 107 TfUE, jest więc również spełniona.

Ad 3) W myśl orzecznictwa TSUE pomoc udzielana przedsiębiorstwom przez państwa ma charakter selektywny, jeżeli sprzyja „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów” w porównaniu z innymi, które znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. Nie stanowią natomiast pomocy korzyści stosowane bez rozróżnienia do wszystkich podmiotów¹⁴. Okoliczność, że liczba przedsiębiorstw, które mogą domagać się przyznania pomocy, jest bardzo znacząca, czy też, że przedsiębiorstwa te należą do różnych sektorów, nie wystarcza by wykluczyć selektywny charakter pomocy.

Z przepisów projektowanej ustawy wynika, że pomoc dotycząca jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego (art. 1 pkt 4 projektu) oraz zwolnienia ze składek (art. 1 pkt 14 lit. b projektu) dotyczyć będzie jedynie wybranych branż. Także środki przeznaczone na finansowanie już istniejących świadczeń na rzecz przedsiębiorców przeznaczane będą na świadczenia, które dotyczą tylko niektórych przedsiębiorców (art. 1 pkt 11 lit. b projektu w związku np. z art. 15g ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych).

Uznać zatem można, że z projektowanej pomocy nie będą mogli korzystać wszyscy¹⁵, a wyłącznie niektórzy przedsiębiorcy. Projekt ustawy

¹² Wyrok TSUE z 18 czerwca 1998 r. w sprawie C-35/96, *Komisja p. Republice Włoskiej*, EU:C:1998:303, pkt 36.

¹³ Wyrok TSUE z 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90, *Höfner i Elser*, EU:C:1991:161, pkt 21.

¹⁴ Wyrok TSUE z 15 listopada 2011 r. w sprawach połączonych C-106/09 P i C-107/09, *Komisja (C-106/09 P) i Królestwo Hiszpanii (C-107/09 P) p. Government of Gibraltar i Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej*, EU:C:2011:732, pkt 73-75.

¹⁵ Por. pkt 5 akapit drugi komunikatu Komisji: Skoordynowana reakcja gospodarcza na epidemię COVID-19 (COM(2020) 112 final).

kieruje pomoc do wybranych kategorii przedsiębiorców. Ustanawiana pomoc ma zatem, w tym zakresie, charakter selektywny.

Ad 4) W odniesieniu do przesłanki groźby zakłócenia lub zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi przyjmuje się w orzecznictwie TSUE, że dla jej zaistnienia nie jest konieczne wykazanie faktycznego wpływu pomocy na wymianę handlową między państwami członkowskimi i rzeczywistego zakłócenia konkurencji. Wystarczające jest wykazanie jedynie potencjalnego wpływu pomocy na tę wymianę handlową i zakłócenie konkurencji¹⁶. Nie jest również konieczne, by przedsiębiorstwa korzystające z udzielanej pomocy uczestniczyły w wewnątrzunijnej wymianie handlowej. Przyznane im korzyści mogą bowiem utrudniać wejście na rynek wewnętrzny danego państwa przedsiębiorcom z innych państw członkowskich lub też wejście na rynek innego państwa. Przyjmuje się, że nawet pomoc o stosunkowo niewielkim zakresie może zostać uznana za wpływającą na wymianę handlową między państwami członkowskimi, jeżeli w sektorze, w którym działają przedsiębiorstwa korzystające z niej, istnieje silna konkurencja.

W świetle przytoczonego orzecznictwa TSUE należy uznać, że istnieje prawdopodobieństwo spełnienia tej przesłanki, gdyż ustalone zwolnienia mogą hipotetycznie zakłócać lub grozić zakłóceniom konkurencji oraz wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Projekt ustawy nie zawiera postanowień, które umożliwiłyby uznanie, że pomoc będzie udzielana na zasadach pomocy *de minimis* określonych w rozporządzeniu 1407/2013 i tym samym będzie zwolniona z obowiązku notyfikacji.

Należy także zaznaczyć, że zgodność projektowanej pomocy z Tymczasowymi ramami nie zwalnia z obowiązku notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 TfUE. Komisja, w Tymczasowych ramach, określa bowiem dodatkowe, tymczasowe środki pomocy państwa, które uważa za zgodne z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. b) TfUE i które mogą zostać zatwierdzone bardzo szybko po zgłoszeniu przez państwo członkowskie¹⁷.

Pomoc przewidziana w projekcie, w szczególności w art. 1 pkt 4, art. 1 pkt 11 lit. b i art. 1 pkt 14 lit. b projektu, może zostać uznana za program pomocowy w rozumieniu rozporządzenia 2015/1589 i podlegać notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 TfUE. Pierwszym krajowym elementem procedury notyfikacyjnej jest zaopiniowanie projektu przez Prezesa UOKiK w trybie art. 12 w zw. z art. 16a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Zgodnie z art. 12 tej

¹⁶ Wyrok SPI z 4 września 2009 r. w sprawie T-211/05, *Republika Włoska p. Komisji*, EU:T:2009:304, pkt 152 potwierdzony wyrokiem TSUE z 24 listopada 2011 r. w sprawie C-458/09 P, *Republika Włoska p. Komisji*, EU:C:2011:769.

¹⁷ Zob. pkt 16 i pkt 19 Tymczasowych ram.

ustawy projekty programów pomocowych wymagają uzyskania opinii Prezesa UOKiK.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Projekt może zostać uznany za plan pomocy państwa w rozumieniu art. 108 ust. 3 TfUE. W związku z tym istnieją podstawy do skierowania przez Marszałka Sejmu wniosku do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o wydanie opinii na podstawie art. 12 w związku z art. 16a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Autor:

Bartosz Pawłowski
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 27 października 2020 r.

BAS-WAPM-2372/20
TRYB PILNY

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Zdzisław Szipiera) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych zmierza do udzielenia wsparcia przedsiębiorcom działającym w branżach, które znalazły się w trudnej sytuacji w związku z nowymi zasadami bezpieczeństwa, czy też ponoszących koszty związane z obostrzeniami sanitarnymi skutkującymi spadkiem frekwencji. Projekt ma także na celu wprowadzenie dalszych szczególnych rozwiązań mających przeciwdziałać negatywnym skutkom gospodarczym i sprzyjać utrzymaniu miejsc pracy.

Projekt przewiduje m.in. wydłużenie terminu do składania wniosków o dofinansowanie, czasowe wyłączenie stosowania niektórych przepisów ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy¹, zmianę zasad finansowania dodatkowego świadczenia postojowego dla branży turystycznej, wprowadzenie dodatkowego, jednorazowego świadczenia postojowego dla przedsiębiorców prowadzących działalność we wskazanych w projekcie branżach, zmiany zasad zwrotów udzielonych dotychczas dofinansowań, przyznanie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych uprawnień do przeprowadzania kontroli zasadności wypłat świadczeń postojowych, przedłużenie finansowania niektórych dotychczasowych

¹ Dz. U. z 2019 r. poz. 669.

instrumentów pomocowych, zwolnienie niektórych przedsiębiorców z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, zawieszenie pobierania opłaty targowej i związany z tym mechanizm rekompensaty gminom utraconych wpływów.

Projekt jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej. Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Bartosz Pawłowski
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych
Sobolewski
Przemysław Sobolewski